

Vergaderjaar 1990-1991 Nr. 42a

21 423

Verlenging van de in de Algemene wet inzake rijksbelastingen vervatte termijn van navordering voor vermogens- en inkomensbestanddelen in het buitenland

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR FINANCIËN¹

Vastgesteld 18 december 1990

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende vragen en opmerkingen.

Vragen van de leden van de C.D.A.-fractie

Deze leden deelden de bezwaren die door de Raad van State in zijn Advies zijn verwoord en naar hun mening niet in de hoofdzaken zijn weerlegd. Ook konden zij in dit licht beschouwd begrip opbrengen voor de door de woordvoerder van de P.v.d.A.-fractie in de Tweede Kamer tijdens de mondelinge behandeling geconstateerde discrepantie ten nadele van de bonafide belastingplichtige met buitenlands inkomen. Zij achtten ook de in artikel IV van het wetsvoorstel voorgestelde overgangsregeling ontoereikend, nu er geen bijzondere omstandigheden zijn die naar hun mening zwaarwegend genoeg zijn voor een verlenging van de navorderingstermijn met name ook voor deze groep belastingplichtigen met betrekking tot feiten vanaf het jaar 1986. Artikel IV bepaalt dat de verruimde navorderingstermijn buiten toepassing blijft voor gevallen waarin, op het tijdstip onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze wet, de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag is vervallen. Deze overgangsbepaling voorkomt dat de bevoegdheid tot navordering herleeft in de gevallen waarin men op grond van de huidige wettekst mocht menen dat die bevoegdheid geëindigd was. Verdient het geen aanbeveling om ook in die gevallen waarin men op grond van de huidige wettekst mocht menen dat die bevoegdheid na een periode van vijf jaar zou vervallen, de burgers dezelfde bescherming te geven? De bedoeling van de overgangsbepaling is immers dat de wetgeving die gold op het moment dat de overtreding werd gepleegd niet achteraf verzwwaard wordt ten nadele van de belastingplichtige.

Voorts zouden deze leden gaarne vernemen of het onderhavige wetsvoorstel ook bijzondere betekenis kan hebben voor de «gijzelaars» uit Irak en Koeweit, die meenden dat zij geen fiscaal inwoner van Nederland zijn en dit later wel blijken te zijn geweest.

¹ Samenstelling: Christiaanse (CDA), voorzitter, Boorsma (CDA), Van Leeuwen (CDA), Simons (PvdA), Tjeenk Willink (PvdA), Zoon (PvdA), Braakman (VVD), Van Graafeiland (VVD), Vis (D66), De Gaay Fortman (Groen Links), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF), Van der Jagt (GPV).

Vragen van de leden van de V.V.D.-fractie.

De hier aan het woord zijnde leden wensten de volgende vragen te stellen.

1. Zij brachten – na kennis genomen te hebben van het wetsvoorstel – in herinnering dat dit gebaseerd is op een met algemene stemmen aanvaarde motie Reitsma/De Grave (T.K.-stuk 19 700-IXB, nr. 43). Wat de wijzigingen ten opzichte van die motie betreft, kunnen zij zich verenigen met een beperking van de uitgebreide werkingsduur tot 12 jaar. In dit verband zouden zij graag van de staatssecretaris vernemen, of en zo ja welke, vorderingen zijn gemaakt sinds het uitbrengen van de Memorie van Antwoord op het terrein van Europese afspraken ter bestrijding van fiscale fraude. Zijn er redelijke vooruitzichten voor de afzienbare termijn, wat zou de staatssecretaris graag willen afspreken en wie of wat vormen de knelpunten?

2. Deze leden hebben de indruk gekregen dat wat globaal en snel wordt heengestapt over de door V.N.O. en N.C.W. tegen artikel IV ingebrachte bezwaren. De staatssecretaris wijdt er in de Nota naar aanleiding van het Eindverslag slechts een korte passage aan. Deze leden verzochten hem om nog eens zorgvuldig uiteen te zetten, hoe artikel IV zich verhoudt tot de geldende opvattingen over terugwerkende kracht.

De voorzitter van de commissie,
Christiaanse

De griffier van de commissie,
Sprey